

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων
Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων
Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

ΡΟΛΟΙ:

Διονύσης: Ο μποέμ, ο λαϊκός τύπος, χωρατατζής

Άδωνις: Αριστοκράτης και παρνασσιστής

Αρτέμιος: Αντίζηλος αριστοκράτη

Νίκη: Το μήλον της έριδος και η κεντρική πρωταγωνίστρια

Ρόζα: Φιλομαθής και δημοτικίστρια

Ροδούλα: Η μουσουργός της παρέας

Κυβέλη: Φιλομαθής αρχαΐστρια

Ανθή: Η αιρετική της παρέας

Ροδάνθη: Η επαναστάτρια της παρέας

Ροζαλία: Έτερη επαναστάτρια

Γκιουλέν(Τριαντάφυλλιά): Τουρκικής καταγωγής

Η Διευθύνουσα: Κυρία Ροδοκαπήλου: Αυταρχική και καταπιεστική

ΠΡΑΞΗ Α

Σ'ένα ίδρυμα θηλέων(σωφρονιστήριο) με αυταρχική διοικητική δομή τα κορίτσια το δειλινό βγαίνουν στα παράθυρα. Κάθε βράδυ βρίσκουν στα περβάζια τριαντάφυλλα και κάποια γράμματα σε τετράστιχες ρίμες που προσπαθούν να αποκωδικοποιήσουν για να ανακαλύψουν το νόημά τους, αλλά και να επισημάνουν τον αποστολέα των μηνυμάτων. Κάτω από το παράθυρο συχνάζουν δυο αγόρια, ο Διονύσης και ο Άδωνις ένα σε στυλ μποέμ και ένα άλλο με αριστοκρατική κατατομή, αντίστοιχα.

Ακούγεται το τραγούδι Γεια σας τριαντάφυλλα(Ποίηση Κ. Παλαμά)

— Γεια σας, τριαντάφυλλα
και γιασεμιά!

— Στου βράχου φέρτε με
την κυκλαμιά.

— Πάει της καλύβας μου
το χελιδόνι.

— Του κάμπου δώστε μου
την ανεμώνη.

— Πάει κι η λιογέννητη
καλοκαιριά.

— Καλό στα σύγνεφα
με το βοριά!

— Άι Γιώργης έφυγε,

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων
Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

τ' Απρίλη η χάρη...

— Δόξα στ' αδέρφι του
στον καβαλάρη,

χινοπωριάτικος
με τ' άλογό του,

περνά και είν' έρωτας
το πρόσωπό του

Ο μποέμ με το όνομα Διονύσης πλησιάζει στο παραθύρι τη μία από τις κοπέλες και την καλεί να τον ακολουθήσει: Μου επιτρέπετε μαντζαζέλι; Η Νίκη απαντά: Μμμμ μούτρα να σου πετύχουν; Δεν είσαι του γούστου μου μεσιέ, κουνώντας το μήνυμα εγώ απ'ότι βλέπεις έχω υψηλής κλάσης θαυμαστές, απαγγέλει με στόμφο:

Σαν ρόδακες τα κάλλη σου
Κιονόκρανου παράσταση
Κοσμούνε τα διαδήματα
Και διαλαλούν ανάσταση

Ο Διονύσης κοιτάζει με ιδιαίτερη απορία ανοίγοντας το στόμα του ,προφανώς μη καταλαβαίνοντας τίποτε και δίνει την ευκαιρία στον Άδωνη να πλησιάσει και να κάνει επίδειξη γνώσεων.

Άδωνις: Μα που να καταλάβει ο κύριος από στίχους; Φυσικά ο στιχουργός αναφέρεται στους ρόδακες, τα τριαντάφυλλα που κοσμούσαν ως παράσταση κίονες, στέμματα βασιλισσών και αποτελούσαν βασικό οικόσημο αριστοκρατικών γενεών. Αλλά που να καταλάβει ο απαίδευτος νεανίσκος από αισθητική λέξεων; Συνεπαρμένος από το δικό του λογίδριο λέει:Ιδού δεσποινίς μου το άσμα των Ανθέμων, λαϊκού χορού της αρχαιότητας:

Που μοι ία, που μοι έορδα(ρόδα)
Παιχνίδια χαράς, πηγής σκιρτήματα
Ηχούνε πνοές και πάλλουνε έγχορδα
Σε έαρος βοές και φύσης γυρίσματα

Ω! Χαριεστάτη μου δεσποινίς, σίγουρα είστε γνήσια απόγονος των χαρίτων του έαρος, της άνοιξης που έβγαιναν να τραγουδήσουν στις γιορτές των ανθεστηρίων την άνθηση των εόρδων, των ρόδων εκείνης της εποχής...ούσα ρόδινη ύπαρξη και σεις.

Ο Διονύσης θυμώνοντας απ'τη συμπεριφορά του Άδωνη πλησιάζει τη Νίκη και της τραγουδά ένα δημοτικό τραγούδι: Μήλο μου κόκκινο, ρόδο καυμένο, γιατί με μάρανες τον πικραμένο... Πηγαίνω κι έρχομαι μα δε σε βρίσκω...Απευθυνόμενος προς τον Άδωνη: Βλέπεις, το δικό μου ρεπερτόριο είναι πιο λαϊκό και πιο αυθεντικό απ'τις δικές σου παρόλες... Ο Άδωνις συγχυζόμενος από την προσβολή συνθέτει ένα νέο στιχούργημα που το απευθύνει αυτή τη φορά στα κορίτσια που βρίσκονται στα παράθυρα:

Γεια σας κήπο εφύτευα
με ρόδα μυρωμένα
να διώχνουν τα παράσιτα
με ομορφιάς το αίμα

Ω! Φύλτατες ενεπνεύσθην από τον κήπο με τα ρόδα του Σααντί, διάσημος για τους ροδώνες του στην Περσία...(Περιοιολογώντας)Βλέπετε υψηλή ερωτική ποίησης του 13^{ου} αιώνας!!!

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

Η Γκιουλέν(Τριανταφυλλιά) *συνεπαρμένη από την ανατολίζουσα φιλοσοφία του Άδωνη, χαμηλοβλεπούσα και φιλάρεσκη απαντά καλοβλέποντας τον Άδωνη: Μα τότε κύριε σε μένα έπρεπε να αφιερώσετε τους στίχους σας μιας και έχω το όνομα αλλά και τη χάρη του τριαντάφυλλου...Θα μπορούσαμε να σουλατσάρουμε στο τέμενος του Γκιουλ, την πρώην Αγία Θεοδοσία... Φαίνεστε λάτρης της ιστορίας...Θα αναβιώνατε τις τελευταίες μέρες της αγίας Θεοδοσίας της Πόλης, όταν στις 29 Μαΐου 1453, με την εισβολή των Τούρκων, ήταν αγκαλιασμένη με ρόδα.*

Άδωνις: *Θα μου επιτρέψετε δεσποίνις...χανούμ δηλαδή, να επιμείνω ως γνήσιος παρνασσιστής στις ελληνικές εκφάνσεις του ρόδου...δείχνει τη Νίκη μια και αυτή αποτελεί την προτίμησή του, τα ρόδα των περίδων νυμφών, τα φρυγικά ηροδότεια ρόδα των Μακεδόνων, τα πριγκηπικά της Κνωσσού, τα αριστοκρατικά των Ιωαννιτών ιπποτών...η ανατολή μοιάζει πολύ μακρινή μπροστά στο κάλλος της Δύσης(αναμετρά με το βλέμμα το παράστημα της Νίκης, εστιάζει στο στήθος και μονολογεί): Ω! Τι επικούρειοι ροδώνες ...μα την Αφροδίτη!*

Γκιουλέν *αντιδρώντας για τη μεροληπτική στάση του Άδωνη: Όχι πως θέλω να αμφισβητήσω τις γνώσεις σας αλλά μοιάζετε κολλημένος στον κόσμο σας... Απ' ότι φαίνεται έχετε μαλώσει όχι μόνο με το παρελθόν, αφού αγνοείτε την ινδική και αραβική προέλευση του ρόδου, αλλά και με το παρόν αφού δεν αντιλαμβάνεστε ότι έχετε αλειφθεί με ροδέλαια του Καζανλούκ της Βουλγαρίας!... Μέχρις εδώ φθάνει η ευωδιά σας από το χαμάμ...*

Τα κορίτσια που στο μεταξύ έχουν λάβει μηνύματα ανταλλάσσουν μεταξύ τους ματιές με υπονοούμενα και γελάκια καθώς προσπαθούν να ανακαλύψουν το δημιουργό των μηνυμάτων. Ρίχνουν ματιές μια στα τριαντάφυλλα, μια στα μηνύματα, ενώ αναμετρούν με το βλέμμα τον Άδωνη

Ρόζα: *Πολύ ντελικάτος μου φαίνεται για να είναι ο στιχουργός, αλλά μπας και κρύβεται πίσω από το ρόδινο του προσωπίο; Ακούστε κορίτσια (Διαβάζει φωναχτά ένα τετράστιχο):*

Μήλο μου κόκκινο
σε περιβόλι
ρόδο συνάντησες
που σε σιμώνει

Ροδούλα *(ψάχνοντας στο ταμπλετ): Μα αυτό παραπέμπει στη συλλογή διηγημάτων του Ψυχάρη, του πρώτου δημοτικιστή, « Ρόδα και μήλα», τι δουλειά έχει αυτός...ο σοφολογιώτατος; (δείχνει προς το μέρος του Άδωνη)Ο Διονύσης* *σα να διασκεδάξει με τα διλήμματα των κοριτσιών συνεχίζει να ψιλοτραγουδά: Μήλο μου κόκκινο ρόδο καυμένο γιατί με μάρανες τον πικραμένο...*

Κυβέλη: *(Ανοίγοντας το δικό της μήνυμα και απαγγέλλοντας):*

Ρόδα και μήλα κράτησα
σφιχτά στην αγκαλιά μου
Με αρώματα απώθησα
Τις σύμβασες καρδιάμου

Μα βέβαια κορίτσια πρόκειται για τα ρόδα της ομορφιάς, τα ρόδα της Αφροδίτης...σας φαίνεται ,δείχνοντας προς την πλευρά του Διονύση ,αυτός ο μπανάλ τύπος να σκαμπάζει από θεϊκά ρόδα και να αποτινάζει κατεστημένα;

Ανθή: *Μα βέβαια...τα ρόδα της Αφροδίτης...ή έστω της Άρτεμης. Ας ακούσουμε το δικό μου μήνυμα, μήπως μας δια φωτίσει:*

Τα ρόδα του Ηλιογάβαλου
Τα πλεξε η Αφροδίτη
Να σμίγουν με τ'αμάραντου
Του χρόνου τη βαρύτη

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

Κυβέλη(περιηγούμενη) στο κινητό της: Μα πως θα μπορούσε να απουσιάζει η Αφροδίτη από τη λατρεία του ρόδου ...και τη λυρική ποίηση της Σαπφούς;(απαγγέλλει)

έλα και φτάσε

από την Κρήτη εδώ στου ναού τούτου το
λάμπρος που το ζώνει γελαζόμενο δασάκι
μήλων και όπου καίει πάντα στους βωμούς
λιβανωτού θυμίαμα ♦ εδώ που κελαρύζει
το νερό κατάδροσο μέσ' από της μηλιάς
τους κλώνους· όπου απ' τα ρόδα τα πολλά
σκιές γεμίζει ο κήπος· κι από τις φυλλωσιές
οπού θροούν και τρέμουν...♦ εδώ το λιβαδάκι οπού
βοσκάνε τ' άλογα φούντωσε απ' άνθη του
Μαγιού κι ελαφρές πνέουν οι αύρες ♦ έλα
λοιπόν εδώ Αφροδίτη μου σε κάλυκες χρυσούς
ετοιμασμένο με λεπτή τέχνη νέκταρ
του τραπεζιού τους φίλους να κεράσεις.

Ανθή: Μα εσύ δίνεις μεγαλύτερη αξία στην Αφροδίτη... και όχι σ' αυτόν τον ασύδοτο Ρωμαίο αυτοκράτορα τον Ηλιογάβαλο... (διαβάζει:) Οι Ρωμαίοι ήταν οι πρώτοι που το καλλιέργησαν σε τεράστιες εκτάσεις και έκαναν χρήση του σε πολλούς τομείς όπως στη γαστρονομία,στην αρωματοποιία,στην φαρμακευτική και φυσικά σε κάθε είδους επίσημες τελετές. Ακόμα έκαναν μπάνιο με ροδόνερο.

Στις μέρες του Νέρωνα η χρήση του έφθανε μέχρι σημείου παραλογισμού.

Ο ίδιος υποδεχόταν τους καλεσμένους του σε μια σάλα, που από την οροφή έπεφταν τριαντάφυλλα ή κοιμόταν στο πάτωμα το οποίο έστρωναν ροδοπέταλα.

Οι χωρικοί υποχρεώνονταν να καλλιεργούν την τριανταφυλλιά ,αντί για βρώσιμες καλλιέργειες για να ικανοποιούν την ματαιοδοξία των αυτοκρατόρων που απαιτούσαν χαλιά από ροδοπέταλα για τα όργια τους.

Έτσι το άνθος συνδέθηκε την εποχή της Ρωμ.Αυτοκρατορίας με την λαγνεία και έγινε σύμβολο της χυδαιότητας.(Πετάγεται ζαφνιασμένη)

Μήπως ο ευπόληπτος αυτός κύριος(στρέφεται προς τον Άδωνη) προσβάλλει με τις ρίμες του τη γυναικεία αξιοπρέπεια;

Κυβέλη: Μά αγαπητή μου μην ξεχνάς ότι τα ρόδα του ηλιογάβαλου έγιναν πηγή έμπνευσης για πολλούς ποιητάς. Άκου ένα ποίημα του Γρυπάρη:

Σούγραφε ροδοθάνατο η τριμερούσα η Μοίρα!
πέ το στερνό τραγούδι σου, αγλύκαντη καρδιά,
κι όλο ανεβαίνει ακράτητα η μυστικιά η πλημμύρα,
που αφρίζει με ροδόφυλλα και πνίγει μ' ευωδιά

.....
Μα δεν σου βαρυγνώμησεν, Αγάπη, ουδ' εκεί κάτω,
κι αν την καρδιά της σκόρπησες με τόση απλοχεριά
τα ρόδα του Ηλιογάβαλου, τα ρόδα του Θανάτου
Και ο Καμπύσης έχει γράψει διήγημα για τα ρόδα του Ηλιογάβαλου

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

Και κατά τον αλησμόνητο κύριο Εμπειρικό στο Τριαντάφυλλα στο παράθυρο: Σκοπός της ζωής μας είναι το σεσημασμένον δέρας της υπάρξεώς μας

Διάσημοι ζωγράφοι ασχολήθηκαν με το θέμα όπως ο Άλμα Τάντεμα: Τα ρόδα του ηλιογάβαλου Ζωγράφου 1888

Ανθή: Άδωνι δεν τον λένε αυτόν; Βλαστάρι της Αφροδίτης, προορισμένος να πεθάνει σε αγκαθένια ρόδα... Λέτε οι γονείς του να έμειναν ανεπηρέαστοι από το μύθο; Το θέμα είναι ότι τον κάψανε με τις επιλογές τους...

Η Ροδούλα, ονειροπόλα, εμπνεόμενη από τα λεγόμενα απαγγέλει Καρυωτάκη

Σαν δέσμη από τριαντάφυλλα

είδα το βράδυ αυτό.

Κάποια χρυσή, λεπτότατη

στους δρόμους ευωδιά.

Και στην καρδιά

αιφνίδια καλοσύνη.

Στα χέρια το παλτό,

στ' ανεστραμμένο πρόσωπο η σελήνη.

ΠΡΑΞΗ Β

Η Ροδούλα πηγαίνοντας προς το πιάνο: Τι θα λέγατε για μια μουσική βραδιά; Ας αρχίσουμε με Βρεττάκο:

Τραγούδι: «Είδα στον ύπνο μου, απόψε, πως μίκρυνες Πως έγινες ένα τριαντάφυλλο κόκκινο, φρέσκο, σαν άκοπο. Σ' είχα στο χέρι μου, τάχα, και πήγαινα, πήγαινα- Πέρασα κι άφησα δεξιά στον Ταϋγετο. Στάθηκα μόνο, τον κοίταξα λίγο, ξαναπήρα το δρόμο μου κι όλο πήγαινα, πήγαινα- Πού να σε βάλω; Όλη η γης είναι στήθος μου».

Ρόζα(που εν τω μεταξύ ψάχνει στο διαδίκτυο): Να που ο ποιητής Βρεττάκος συναντά τον θεατρικό συγγραφέα Τένεσου Ουίλιαμς. Στο θεατρικό έργο: «Τριαντάφυλλο στο στήθος» η Σεραφίνα φθάνει μέχρι τρέλας από την εμμονή στην αγάπη της για τον άπιστο άντρα της... όμως στο τέλος παρασύρεται από ένα τριαντάφυλλο στο στήθος του Αλβάρου ... έστω και ψεύτικο... **Η Ροδούλα** εξακολουθώντας να τραγουδά το τραγούδι του Βρεττάκου: «Μα που να σε βάλω... που όλη η γης είναι στήθος μου»

Εισβάλλει ξαφνικά η διευθύντρια του ιδρύματος και αρπάζει τη Ροδούλα απ' τα μαλλιά: Σίγουρα δεν θα τον κρύψεις σ' αυτό τον αγκαθωτό θάμνο μιας και πρόκειται να κουρευτεί... με συνοπτικές διαδικασίες.

(Απευθυνόμενη στα κορίτσια): Τέτοια ώρα δεν έπρεπε να είσατε στα κρεβάτιά σας; Κάτι ήξερε ο Φράνκο που εκτέλεσε εκείνες τις αντάρτισσες σουσουράδες... όχι πως ο Χίτλερ πήγαινε πίσω... τέτοια γενιά θηλυκών μόνο με τόσο αυστηρές ποινές τιθασεύεται για παραδειγματισμό και όλων αυτών που πρόκειται να περάσουν από τούτο δω το σωφρονιστήριο... Εμπρός γαιδάρες στα κρεβάτια σας... σβήστε αμέσως τα φώτα!

*Τα κορίτσια σβήγουν τα φώτα και κάνουν πως κοιμούνται... Ξαφνικά ανάβει ένα κερί στο σκοτάδι και ακούγεται ψιθυριστά η φωνή της **Ροδάνθης** που διαβάζει το δικό της τετράστιχο και κατόπιν μονολογεί:*

Ροδάνθη:

Δεκατρία τα τριαντάφυλλα

με τ'άλικο τους χρώμα

σφαλίσανε ματόφυλλα

ματώσανε σ' αγώνα

...λέτε η κάργια να διασκεδάξει με τον πόνο μας και να μας έστειλε τα μηνύματα;

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

Ανθή: Σύμφωνα με τις πηγές μου οι στίχοι αναφέρονται στην εκτέλεση 13 κοριτσιών, 13 ρόδων που εκτελέστηκαν την περίοδο της ισπανικής δικτατορίας του Φράνκο...υπάρχει μάλιστα και ταινία που αναφέρεται στο γεγονός...δείτε!

Ροζαλία: Κορίτσια ακούστε το δικό μου:

Λευκό ρόδο αντίστασης

Να πολεμάς κυρά μου

Του φασισμού τις σύστασες

Και τα κελεύσματα μου...

Ο δημιουργός όμως εδώ μάλλον μοιάζει να παραχωρεί τα πρωτεία στις γυναίκες... δεν μπορεί να ' ναι γυναίκα... αλλά για να δω τι συμβολίζει το λευκό ρόδο.

Ανθή: Νομίζω πως το βρήκα... Λευκό ρόδο: Αντιστασιακή οργάνωση γυναικών την περίοδο της ανόδου του Χίτλερ...σαν πολύ πληροφορημένη φαίνεται η κάργια για όσα έχουν να κάνουν με βία...υπάρχει μάλιστα μια ταινία που αποτυπώνει το γεγονός .Τα μέλη της οργάνωσης κινούνταν από ανθρωπιστικά και πνευματικά κίνητρα, απέρριπταν το [φασισμό](#) και το [μιλιταρισμό](#) και πίστευαν σε μια ενωμένη [Ευρώπη](#), στην ποία θα κυριαρχούσε η ανοχή και η δικαιοσύνη. Επηρεάστηκαν από την Ορθόδοξη χριστιανική πίστη του Αλέξανδρου Σμόρελ, ο οποίος πρότεινε και τον τίτλο "Λευκό Ρόδο" από ένα απόσπασμα του βιβλίου "Οι [αδελφοί Καραμαζώφ](#)" του αγαπημένου του συγγραφέα [Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι](#) .**Ροδάνθη** (συνεχίζοντας): Η ταινία Οι τελευταίες μέρες της Σοφί Σολ αναφέρεται στην αληθινή ιστορία της 21χρονης Σόφι Σολ, φοιτήτριας της Βιολογίας και της Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, που τον Φεβρουάριο του 1943 συνελήφθη, μαζί με τον αδελφό της, από τους ναζί γιατί διένεμαν, ως μέλη της αντιστασιακής οργάνωσης «Λευκό Ρόδο», αντιχιτλερικά φυλλάδια στο πανεπιστήμιο και εκτελέστηκε, Στις [22 Φεβρουαρίου](#) του [1943](#) δικάστηκαν και καταδικάστηκαν σε θάνατο δια αποκεφαλισμού η Σόφι Σολ (22 χρονών), ο αδερφός της Χανς (25 χρονών) και ο Κρίστοφ Προμπστ (24 χρονών). Ο Άλεξ Σμόρελ (26 χρονών) και ο καθηγητής Χούμπερ (50 χρονών) εκτελέστηκαν επίσης δια αποκεφαλισμού στις [13 Ιουλίου](#) του [1943](#) ενώ ο Βίλι Γκραφ (25 χρονών) στις [12 Οκτωβρίου](#) του ίδιου έτους.

Ροζαλία: Πολλή θλιβερή αλλά και διδακτική ιστορία...

Η Ροδάνθη διακόπτει τους συλλογισμούς της Ροζαλίας απαγγέλοντας το μήνυμα που απευθύνεται στην ίδια:

Λευκό ρόδο και κόκκινο

Ερίχτηκαν σε αμάχη

Μα νίκησε της δυναστείας το ρόδινο

του θρόνου το αγκάθι

*Εκείνη τη στιγμή ένας νεαρός, ο **Αρτέμιος**, ανάλογα κομψευόμενος με τον Άδωνη έρχεται να διεκδικήσει τα κάλλη της Νίκης που παρά τη σύσταση της διευθύντριας εξακολουθεί να ερωτοτροπεί ανάμεσα σε Άδωνη και Διονύση:*

Αρτέμιος: Ωσάν τα ρόδα της αυγής

Που στέκουν δροσιμένα

Να βλεπα τα ματάκια σου

Για μένα δακρυσμένα.

*Τον διακόπτει ωρνώμενος ο **Άδωνις**: Μα πως μπορείς να απαξιώνεις με την άρρυθμη ποίηση σου την ομηρική παρουσία της Ηούς, ήγουν της Αυγής;*

Σ' ένα τέτοιο βλαστάρι της Αυγής μόνο αυτό ταιριάζει:

Η ροδοδάχτυλη Ηώς

με τα πατήματά της

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

ροδίζει σου τα μάγουλα

στ' άλικά βήματά της

Η Ροζαλία παρακολουθώντας το διττό ειδύλλιο λέει: Ω! Προβλέπεται οξεία σύγκρουσις titάνων, σαν τον πόλεμο των δύο ρόδων...Μόνο που σ' αυτόν δεν επικράτησε ούτε το κόκκινο των Λανκάστερ ούτε το λευκό των Υορκ, παρά το ρόδινο των Τυδώρ...Να δούμε στην τιτανομαχία ποιος θα επικρατήσει...Μου φαίνεται απίθανο ένας από τους δύο τζιτζιφιόγκους να κερδίσει την καρδιά της αμάραντης Νίκης...Ο Άδωνις σαν παιδί της Αφροδίτης μάλλον τραγικό θάνατο βρίσκει μέσα στα ρόδα, ο Αρτέμιος προκαλεί λυποθυμιά απ' το βαρύ του άρωμα...

Ο Διονύσης βλέποντας τη Νίκη να ενδίδει στις ερωτοτροπίες των δύο άλλων νεαρών απαγγέλει το Δημοτικό τραγούδι (απευθυνόμενος στη Νίκη)

Για ένα ζευγάρι ρόδινα

Λουλούδια απελάθη

Μια κόρη από το σπίτι της

Για του έρωτα τα πάθη

Απευθυνόμενος προς τις κοπέλλες:

Αλλά κι εγώ παρακαλώ τις νέες Δεσποινίδες

Να ελεήσουν γρήγορα αυτούς τους Παρνασσίδες

Να εύρουν τύχη όλες τους αυτό το καλοκαίρι

Να πάψει πια ο Παρνασσός το τόσο νταραβέρι

Για να συχάσουμε εμείς οι αμαθείς κι εκείνοι(δείχνει προς το μέρος του Αρτέμιου και του Άδωνη)

Κι άλλη καινούργια έκθεσις ανθέων να μη γίνει

Εν τούτοις για την έκθεση σοφοί μου σας συγχαίρω

Και αγγουράκια τρυφερά του Μάη σας προσφέρω

(Με στεντόρεια φωνή): Μη νομίζετε ρόδακες του γλυκού νερού ότι θα σας άφηνε έτσι ο Σουρής... με τα «Άνθεια και ρόδα Παρνασσού στον ποταμό του Ιλισσού», ούτε βέβαια και «ο Δον και Χώτος», του Άστεως(εφημερίδας) θα σας χαριζόταν για τις πολιτικές σας φιλοδοξίες:

Εάν τα ρόδα μόνο ζουν

Μίαν του έαρος πρωίαν

Τα βάσανά μας διαρκούν

Ολόκληρον τετραετίαν

Και οι δύο λόγιοι νεαροί απαντούν με μια φωνή γαλλιστί

Ω! Τρε μπανάλ...τι λαουτζίκος μον ντιε!

Η Ροδούλα παίρνοντας αφορμή από το ερωτικό παιχνίδι παίζει στο πιάνο το Θα κλέψω τα τριαντάφυλλα του Μαρούδα.

Θα κλέψω τα τριαντάφυλλα

απ' την τριανταφυλλιά σου

να δω τι θά `βρεις αύριο

να βάλεις στα μαλλιά σου

Θά `ρθω τη νύχτα που γλυκοκοιμάσαι

και θ' ανεβώ σιγανά σιγανά όλα τα σκαλιά

κι από την γλάστρα, να μου το θυμάσαι

θα κλέψω την πονηρή την μικρή τριανταφυλλιά

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

Θα κλέψω τα τριαντάφυλλα
που τόσο σ'ομορφαίνουν
γιατί όσο εκείνα ανθίζουν
καρδούλες θα μαραίνουν

Κ. Πρετεντέρης. Μουσική Μίμης Πλέσσας

Οι δύο αριστοκράτες νεαροί κάνουν χορευτικές κινήσεις γύρω από τη Νίκη, ενώ ο Διονύσης κουνάει το κεφάλι του. Μην αντέχοντας το γεγονός ότι η Νίκη στρέφεται προς το μέρος των αριστοκρατών αρπάζει το μπουζούκι του και τραγουδά το ρεμπέτικο του Χρηστάκη: Έδωξα τριαντάφυλλα... Οι δύο άλλοι σηκώνουν τα χέρια τους σε στάση επίκλησης προς τη θεία δύναμη ενώ η Νίκη κοιτάζει πότε μπρος το μέρος του ενός, πότε προς το μέρος των άλλων. Με τόσο θόρυβο είναι επόμενο να ξυπνήσει η Διευθύντρια που μπουγελώνει τους άδοντες ενώ οδηγεί τη Νίκη στην απομόνωση λέγοντας: Το μήλον της Έριδος και το αγκάθιο ρόδο δεν έχουν θέση σε ένα επιφανές ίδρυμα! Ω Θεέ μου! Τι ντροπή προς τους εχέφρονες Βαυαρούς χορηγούς μας! (Το ίδρυμα στηρίζεται σε χορηγίες Βαυβαρών, Γερμανών)Προς τη Νίκη: Δύο μέρες νηστεία και προσευχή!

ΠΡΑΞΗ Γ

Η Νίκη διαβάζει στον τοίχο του κελιού της:

Ρόδον τό αμάραντον, χαίρε η μόνη βλαστήσασα, τό μήλον τό εύοσμον, χαίρε η τέξασα, τό οσφράδιον, τού πάντων Βασιλέως, χαίρε απειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Παναγιάμου για σένα λοιπόν οι χαιρετισμοί...για μένα η καταδίκη!

Εκείνη τη στιγμή ένα χαρτάκι εισέρχεται στο κελί της... Ανοίγει και διαβάζει:

Το ρόδο της Ιεριχούς ,

της Δαμασκού αντάμα

αμάραντο στους χαλεπούς

καιρούς άρρητο θαύμα

Θεέ μου κάποιος με εμπαιίζει...αλλά μήπως μου ζητά να 'χω κουράγιο; Απέξω ακούγεται το τραγούδι «Της αγάπης αίματα» του Ελύτη...

Της αγάπης αίματα με πορφύρωσαν

και χαρές ανείδωτες με σκιάσανε

οξειδώθηκα μες στη νοτιά των ανθρώπων

μακρινή μητέρα ρόδο μου αμάραντο

Στ' ανοιχτά του πελάγου με καρτέρεσαν

Με μπομπάρδες τρικάταρτες και μου ρίξανε

αμαρτία μου να `χα κι εγώ μιαν αγάπη

μακρινή μητέρα ρόδο μου αμάραντο

Τον Ιούλιο κάποτε μισανοίζανε

τα μεγάλα μάτια της μες στα σπλάχνα μου

την παρθένα ζωή μια στιγμή να φωτίσουν

μακρινή μητέρα ρόδο μου αμάραντο

Οδ. Ελύτης Μ. Θεοδωράκης

Η Νίκη μονολογεί: Αξίζουν οι γαμπροί της κακιάς ώρας όλη αυτή τη μεταχείριση ή μήπως η αλήθεια της αγάπης βρίσκεται στην ελευθερία της βούλησης; Ποιοι άραγε αποφασίζουν για όλες μας; Σαν ρόδα της ερήμου περιμένουμε από έναν γαμπρό... και μάλιστα ...διαλογής να μας βγάλει από τη φυλακή...των

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

εμμονών μας...σα να μην έχουμε χέρια, ψυχή και νου...απ'έξω ακούγεται η φωνή μιας φίλης της που απαγγέλει:

Το Μάη ρόδα μύρισε
Και ξέχασε τον Άδη
Σαν η καρδιά του σκίρτησε
Τον έβαλαν σημάδι
Ζει, Ζει, ο Παναγούλης ζει.

Νίκη: Για τον Παναγούλη λένε... Απ'έξω ακούγεται το τραγούδι « Κόκκινο τριαντάφυλλο»

Κάθε πρωί ξεκινούσαμε να πάμε στη δουλειά,
στο λεωφορείο γελούσαμε, είμαστε δυο παιδιά.
Κόκκινο τριαντάφυλλο, κόκκινο το δειλινό
Κάποιο πρωί για τον πόλεμο κινήσαμε μαζί,
όλοι μαζί τραγουδούσαμε, παλεύαμε μαζί.
Κόκκινο τριαντάφυλλο, κόκκινο το δειλινό
Μέσα στο Μάη σκοτώθηκες, το αίμα σου μαβί,
έβαψε μαύρο τον ουρανό, κόκκινο τον καιρό.
. Κόκκινο τριαντάφυλλο, κόκκινο το δειλινό
Μαζί σου όλα σκοτώθηκαν, όνειρα, ιδανικά,
γίναμε όλοι φαντάσματα, ζούμε συμβατικά.
Κόκκινο τριαντάφυλλο, κόκκινο το δειλινό
Τώρα οι σημαίες γενήκανε είδη εμπορικά,
είναι τα όνειρα αγαθά καταναλωτικά.
Κόκκινο τριαντάφυλλο, κόκκινο το δειλινό

M. Θεοδωράκης

Τι ώρα να ναι; Η κατάλληλη για την επιλογή μου! Ένα δεύτερο χαρτάκι, ένα ψωμί και μερικά τριαντάφυλλα εισέρχονται στο κελί :

Ψωμί και τριαντάφυλλα

Ήθελα να σου στείλω

Για να γευτείς τ' αρώματα

Και να οσφρανθείς τον ήλιο

Εισβάλλουν στο κελί οι συγκρατούμενες της και της φωνάζουν! Το ψωμί της δουλειάς και το ρόδο της δημιουργίας για να μπορέσουμε να αποτινάξουμε τη σκλαβιά! Ας δούμε την ταινία: «Ψωμί και τριαντάφυλλα». Οι γυναίκες για μια ακόμη φορά διεκδικούν! Και κερδίζουν... τη στιγμή, μα και την αιωνιότητα:

Βλέπουν σκηνές από το έργο

Η Νίκη συλλογάζεται και συνθέτει:

Του τριαντάφυλλου η ζωή

Είναι αγκαθένια πλάνη

Σαν ύστατη φθοράς πνοή

Με το ρευστό εμάνη...

Ακούγεται το τραγούδι της Πιαφ: La vie en rose

Ανθή: Σίγουρα το ταλέντο της Εντιθ Πιαφ δεν μπορούμε να έχουμε , τα τριαντάφυλλα όμως στον κήπο της ψυχής μας μας όχι μόνο είναι αρκετά, αλλά και περισσεύουν.

Ο Άγνωστος ριμαδόρος των ρόδων

Σενάριο: Σεβαστή Στρογγυλού

Όλες μαζί αρχίζουν να φυτεύουν στον κήπο του σωφρονιστηρίου τριαντάφυλλα ενώ η διευθύντρια προσπαθεί να της εμποδίσει και οι νεαροί αναγνωρίζοντας την προσπάθεια απαγγέλουν τις ρίμες τους:

Αρτέμιος : (πετώντας ροδοπέταλα)

Οδούς με ροδοπέταλα

Ήθελα να στολίσω

Να σεργιανάς σ' ακρόγιαλα

Με μένα πάντα πίσω

Άδωνις(περιλουόμενος με ροδόνερο)

Σαν ρόδο του πρίγκηπα

Σπανίζεις σύ μόνο

Μα η δίψα μου άτοπα

Διώχνει απ' εμέ τον πόνο

Οι κοπέλες ειρωνεύονται: Μμμμ, Το ρόδο το ρώτησες αν θέλει εσένα για κύρη του; Μόνο για κούρεμα και (πονηρά)...κορφολόγημα είσαι γεννημένος! Παρά τρίχα σου λείπει το έμβλημα σου ... με λίγη καλή διάθεση θα' φερνες του μικρού πρίγκηπα... η ελπίδα πεθαίνει τελευταία...

Διονύσης, δείχνοντας τους άλλους δύο και ειρωνευόμενος την αριστοκρατική τους καταγωγή:

Για τ' όνομα φονεύσανε

Του ρόδου τα εμβλήματα

Της ομορφιάς χαλκεύσανε(δείχνει τις κοπέλες)

Τ' αμάραντα τα μαλάματα

Μονολογώντας: Ελπίζω να μη γίνουν κι άλλα φονικά στο όνομα του ρόδου... Απευθυνόμενος προς τη Νίκη:

Ροδόσταμο σε πότισα

Για να σ' ευχαριστήσω

Μα σύ φαρμάκι μου δωσες

Προτού να σου μιλήσω

Η Νίκη κάνει κίνηση αποδοκιμασίας και συνεχίζει να φυτεύει μαζί με τις άλλες. Όλες βγάζουν από τον κόρφο τους ένα φάκελο και τον τοποθετούν η μία στην τριανταφυλλιά της άλλης... Σε κάθε φυτό τοποθετούν από μία πινακίδα που δηλώνει τις συναισθηματικές εκφάνσεις και τους συμβολισμούς του ρόδου: Π.χ. Της ελπίδας, Του πάθους, Της θυσίας, Του αγώνα, Της Θλίψης, Του έρωτα, Της δόξας, Της γονιμότητας, Της ευεξίας, Της αγάπης. Εναλλάσσουν μηνύματα και πινακίδες .Δείχνοντας η μία την άλλη φωνάζουν με έκπληξη: **ΟΙ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΡΙΜΑΡΟΔΟΙ**... Σχηματίζουν το σχήμα της νίκης με τα φυτά... Ένα σμήνος μελισσών βουίζει μέσα από τα τριαντάφυλλα...επιτίθεται στην διευθύντρια που τρέπεται σε φυγή.